

Пані Метелиця (стислий переказ)

Брати (Якоб і Вільгельм) Грім

Цитата:

Бідна дівчина щодня сиділа на шляху біля криниці й пряла доти, поки їй нитка прорізала пальці до крові. Вона схилилася над криницею, щоб вимити починок, а він вислизнув із рук і впав у криницю.

А мачуха почала її лаяти і нарешті сказала:

— Уміла вкинути починок, то зараз же лізь і дістань його.

Пішла бідна дівчина до криниці і з великого жалю й страху стрибнула в криницю та й знепритомніла. Коли ж опритомніла, то побачила, що лежить на чудовій луці.

Переказ:

Дівчина набрела на піч, якій допомогла, витягнувши спечений хліб, допомогла яблуні, з якої струсила всі стиглі яблука, що обтяжували її гілки, а також пішла у найми до старої з великими зубами, яку звали пані Метелиця.

Цитата:

— Залишайся в мене, — запропонувала вона дівчині, — і якщо добре впораєшся з хатньою роботою, то й добре тобі буде. Найкраще дбай про постіль, стели якнайстаранніше та добре вибивай подушки, щоб пір'я летіло, — тоді на світі йтиме сніг, бо я ж пані Метелиця.

Переказ:

Добре було дівчині у Метелиці, але вона засумувала за рідним краєм, захотіла повернутися додому.

І коли звернулася до пані Метелиці, та їй відповіла:

Цитата:

— Мені подобається, що тебе тягне додому. І за те, що ти вірно мені служила, я саме тебе виведу нагору.

Вона взяла її за руку і провела до великої брами. Брама відчинилась, і тільки-но дівчина ступила на поріг, линув золотий дощ, і все золото приставало до неї, аж доки вся вона вкрилася ним.

— Це тобі за те, що ти у всьому старанна була, — сказала стара і віддала їй також і починок, що впав у колодязь.

Тоді брама зачинилась, і дівчина опинилась вгорі, на землі, біля своєї хати. Коли мачуха почула, як пасербиця дослужилася до такого великого багатства, то аж загорілася бажанням добути таке щастя й своїй рідній, гидкій та ледачій доньці.

Отож пішла ледарка до криниці, сіла та й пряде, а щоб починок був у крові, вколола собі пальця, всунувши руку в густий терен. А потім кинула починок у колодязь і стрибнула туди сама.

Вона опинилась, як і сестра, на чудовій луці й пішла тією самою стежкою.

Переказ:

Як і пасербиці, їй зустрілась і піч, і яблуня, але ледащиця їм не допомогла, бо її цікавила лише пані Метелиця.

Цитата:

Першого дня вона дуже старалася, слухалась пані Метелицю, коли та їй загадувала роботу, бо в неї тільки й думки було, що про золото, яке стара їй подарує, але другого дня почала лінуватися, третього ще більше — навіть уставати вранці не захотіла. Вона й постелі пані Метелиці не постелила як слід, і подушок не позбивала, щоб аж пір'я летіло.

Це скоро набридло старій, і вона сказала дівчині, що її служба скінчилася. Ледащиця дуже зраділа, гадаючи, що тепер на неї лине золотий дощ.

А пані Метелиця привела її до брами, і щойно дівчина ступила на поріг, як на неї перекинувся великий казан смоли.

І прийшла ледащиця додому, вся вкрита смолою, а півень, побачивши її, злетів на цямрину і загорлав:

Кукуріку, кукуріку!

Наша ледащиця йде,

що брудна буде довіку!

Смола так пристала до ледащиці, що не відмилася, скільки вона жила на світі.

Коментар

"Пані Метелиця" — казка, яка яскраво відображає народне ставлення до праці, поваги до старших, поцінювання передовсім духовних і моральних цінностей. "Мандрівний" сюжет, наявний у казках різних народів, зустрічається і в цій казці: як часто буває у народних казках, конфлікт казки "Пані Метелиця" полягає у протиставленні героїв — пасербиці, гарної та роботящої, і рідної доньки удови, гидкої та лінивої.